

פרשת תצוה תשע"ג

על התורה ועל העבודה

גליון והד"ת

שיזכור שזהו ענין עמלק ובה נחלש כוחו, כי כל זכירה הוא העלאת הדבר לשורשו והתחלתו כמו יום הזכרון דהרת עולם, כי הזכרון הוא שמזכיר ומצייר הדבר עתה ממש כמו שהיה אז: ספר מחשבות חרוץ - אות טו

הוקבע מחיית עמלק בזה החודש דבריא מזלייהו של בני ישראל. כדאיתא לישתמיט מיניה עד אדר. דכי ברפידים שרפו ידיהם. לכן הי' לו כח להלחם עמהם. דכשזה קם זה נופל. ובניסן מתחיל התרוממות בני ישראל והשתוקקות והשמחה שיש לבניי להתקרב אליו ית' בזאת השמחה של מצוה יכולין למחות שם עמלק. כי בגלות אין יכולים להלחם עמו בכל עת כמ"ש שלא יאסוף עליך אגודה. לכן רק בהניח הי' אלקיך לך כו'. ולכן בחרו לזכור אותו ביום השבת. ואמת שבכל שבת יש קצת מחיית עמלק. שהוא מעין עוה"ב ושם לא יהי' לו זכר כמ"ש אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: שפת אמת - פי' זכור - תרמ"א

פורים - שם פורים שנקבע ע"ש הפור [אסתר ט כו], צריך להבין הטעם בזה, דהשם הא אומר עיקר ענין החג, וזה אינו עיקר ואף לא טפל. וצ"ל שהלמוד מזה הוא שלא יחשוב האדם כשנתן לו השי"ת שפע ברכה שכבר הוא בידו ואיי"צ לתשועת הי', אלא צריך להרגיש שכמו שצריך להתפלל אל השי"ת קודם שנתן, כמו כן אחר שנתן לו, שעדיין אין ידוע גורלו, כמו שהיה להמן שאף שהגורל היה לטובתו מ"מ היה אח"כ להיפוך לרעתו אלא לטובת היהודים, וזהו עיקר גדול באמונה שיש ללמוד מחג זה, ולכן שם זה נאות לו יותר מהכל: דרש משה

ודתיהם שונות מכל עם. בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע הפיי' שכך הוא דתם. שיהיו שונים מכל עם: שיח שרפי קודש

לעשות אותם ימי משתה ושמחה. ואיך. רק כמ"ש נזכרים ונעשים. שעל ידי הזכירה מתעוררים הימים ונעשים ימי משתה ושמחה. ופיי' הזכירה בכל איש ישראל להתבונן בנס ולהתדבק בהשי"ת מאהבת הנס. כי זכירה הוא בעומק הלב. במקום שאין שם שכחה. וכפי מה שזכר למטה בלב איש ישראל. כמו כן נתעורר למעלה: שפת אמת - לפורים

תְּשׁוּעָתָם הִייתָ לְנִצְחָתָם. וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

לזכר עולם יהי' צדיק

רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד צוק"ל זיע"א
פיינשטיין י"ג אדר תשמ"ו - הונצח ע"י בן תלמידו שליטי"א - שימליץ
טוב בעדו

לזכר עולם יהי' צדיק

זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש צוק"ל זיע"א -
סטאשיווער מגיד י"ג אדר ב' תרפ"א - הונצח ע"י נכדו - שימליץ טוב
בעדו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025 Tel: 1-732-901-6225

ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com

לקבל הגליון, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפוי"ש, לע"ג או לזכות את

הרבים - אחב"י ביותר מדי אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י

להתקשר להני"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,

Contact us for dedications, received by thousands worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ואתה תצוה צריך לדעת למה הוצרך לומר ואתה, אחר שעמו היה מדבר עוד למה אמר תצוה ולא צו, עוד למה אמר לשון ציווי, ורבותינו ז"ל אמרו בזה דרשות, מהם אמרו (במדב"ר ז ו) אין צו אלא זירוז לצד שיש חסרון כיס, ואולי כי לצד שהדבר אינו מן המוסר לצוות הי' שידליקו נרות בבית הי', אשר ממנו תצא אורה, אשר על כן אמר למשה כי מצוה זו לא יאמרנה לישראל על פי הי', אלא הוא יצוה, פירוש מפי עצמו, שינהגו כבוד זה להביא שמן להדליק, ולזה אמר ואתה, פירוש מלבד מה שצויתך תוסיף אתה לצוותם על זה: אור החיים

ואתה תצוה את בני ישראל וגוי' (שמות כז. כ) כבר דברו בזה המפרשים מדוע לא נזכר שמו של משה רבינו ע"ה בפרשה זאת, וי"ל הטעם, והוא, משום דז' אדר נופל תמיד בשבוע של פרשת תצוה [רק לפעמים רחוקות יקרה שפרשת תצוה נופל אחר ז' אדר] והשם יתברך ויתעלה שמו הצופה ומביט עד סוף כל הדורות, ידע מראש כי בז' אדר יסתלק משה רבינו ע"ה, לזאת לא זכר שמו בפרשה הזאת לרמוז על זה. (קהלת יצחק עה"ת): ספר קול אליהו

כתית למאור. החי' הרי"מ זצ"ל אמר בשם הה"ק הר"ר משה'לי זצלה"ה מקאזניץ, כתית למאור ולא כתית למנחות בזה"ל מען זאל זיין ציא שטויסין ציא לאכטיין נישט מען זאל זיין ציא שטויסין ציא ליגין, והבן כי עמוק הוא: ספר שיח שרפי קודש

המשך מצות בגדי כהונה לשמן המנורה. על פי הפסוק בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. ובגמי' דרשו על מצות תפילין וציצית. והבגדים רומזין על תיקון הגוף. שהוא המלבוש להנשמה. לכן מצות ציצית בכנפות שהוא התדבקות שיש להגוף בהקצוות היינו השורש. [ועיין מ"ש המהר"ל בדרוש לשבת הגדול]. והמנורה היא תיקון הנשמה נר הי' נשמת אדם. והוא רמז התפילין שנקראו קדושה והוא הארת הנשמה: שפת אמת - תרמ"ב

והיה על מצח אהרן. החי' הרי"מ זצ"ל אמר כי הציץ הי' מכפר על עזות מצח. כדאיתא בזבחים פ"ח ע"ב והוא שהציץ הי' מביא הכנעה ובושה למי שהי' מביט עליו. ולכן נקרא ציץ. וכן איתא בזהר הק': ספר שיח שרפי קודש

הכנה לפורים - בס' שם משמואל פי' תצוה דף נ"ט, ענין יום הכניסה י"ל עפ"י מה שהגיד כ"ק מוהר"י מווארקע זצ"ל ששלשה ימים י"א י"ב י"ג אדר הם דוגמת שלשת ימי הגבלה למתן תורה, כן לפורים דהדר וקבלוה בימי אחשוורוש: ספר שיח שרפי קודש

פ' זכור - ואין והיה אלא שמחה בכל מקום וכן אמר והיה בהניח וגוי' תמחה, דמחיית עמלק וההתגברות כנגדו בא על ידי שמחה של מצוה, שבוה הלב מתמלא חשק וזריזות שהוא היפך העצלות המביא עצבות, וזהו שמחת פורים שעושיין שמחה של מצוה לעורר כח הניצוח לעמלק כמו שהיה בימים ההם בזמן הזה, וזהו בהניח בעת הנייחא שהלב מלא שמחה אז תמחה בפועל, ובכל דור ודור צריך על כל פנים זכירה בלב, וזהו העצה נגד כח עמלק שהוא שורש קירור הלב טוב דיהדות מחימומו בעבודת הי' יתברך,